Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 21 czerwca 2018 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału i płatności – Ograniczenia – Opodatkowanie dywidend wypłacanych przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) – Dywidendy wypłacane przez spółki będące rezydentami w państwie członkowskim na rzecz UCITS niebędących rezydentami – Zwolnienie dywidend wypłaconych przez spółki będące rezydentami w państwie członkowskim na rzecz UCITS będących rezydentami – Uzasadnienia – Zrównoważony rozdział władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi – Spójność systemu podatkowego – Proporcjonalność

W sprawie C-480/16

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Østre Landsret (sąd apelacyjny regionu wschodniego, Dania) postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2016 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 września 2016 r., w postępowaniu:

Fidelity Funds,

Fidelity Investment Funds,

Fidelity Institutional Funds

przeciwko

Skatteministeriet,

przy udziale:

NN (L) SICAV,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: J.L. da Cruz Vilaça, prezes izby, E. Levits (sprawozdawca), A. Borg Barthet, M. Berger i F. Biltgen, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: L. Carrasco Marco, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 5 października 2017 r.,

* Język postępowania: duński.

rozważywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu Fidelity Funds, Fidelity Investment Funds i Fidelity Institutional Funds przez P. Farmera, barrister, i J. Skaadstrupa Andersena, advokat,

– w imieniu NN (L) SICAV przez E. Vistisena, advokat,

– w imieniu rządu duńskiego przez C. Thorninga i J. Nymanna-Lindegrena, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez S. Horsbøla Jensena, advokat,

– w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzego i R. Kanitza, działających w charakterze pełnomocników,

– w imieniu rządu niderlandzkiego przez M. Bulterman i B. Koopman, a także J. Langera, działających w charakterze pełnomocników,

– w imieniu Komisji Europejskiej przez W. Roelsa oraz R. Lyala, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez H. Peytza, avocat,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2017 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 56 i 63 TFUE.

2 Wniosek ów został złożony w ramach sporów pomiędzy Fidelity Funds, Fidelity Investment Funds i Fidelity Institutional Funds a Skatteministeriet (ministerstwem ds. podatków, Dania) w przedmiocie wniosków o zwrot podatku pobieranego u źródła od dywidend, które zostały im wypłacone w latach 2000–2009 przez spółki będące rezydentami w Danii.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Dyrektywa Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. 1985, L 375, s. 3 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t. 1, s. 139) miała na celu, zgodnie z jej motywem czwartym, ustanowienie wspólnych podstawowych zasad dotyczących udzielania zezwoleń, nadzoru, struktury i działalności przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) mających swoją siedzibę w państwach członkowskich oraz informacji, jakie muszą one publikować. Dyrektywa 85/611 była wielokrotnie zmieniana, a następnie została uchylona ze skutkiem na dzień 1 lipca 2011 r. przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. 2009, L 302, s. 32), w której dokonano przekształcenia tej poprzedniej dyrektywy.

Prawo duńskie

4 Artykuł 1 pkt 5a lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych) przewiduje, że UCITS będące rezydentami do celów podatkowych w Danii podlegają opodatkowaniu w tym kraju, a art. 1 pkt 6 tej ustawy dotyczy opodatkowania funduszy, które podlegają art. 16 C lov om pålignigen af indkomstskat til staten (ustawy o wymiarze podatku, zwanej dalej „ligningslov") i które są rezydentami w Danii.

5 Artykuł 2 ust. 1 lit. c) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stanowi, że UCITS i inne fundusze inwestycyjne, niebędące rezydentami do celów podatkowych w Danii, podlegają opodatkowaniu od dywidend wypłacanych im przez spółki będące rezydentami w Danii, przy czym ten ograniczony obowiązek podatkowy dotyczy wyłącznie dochodów mających swoje źródło w Danii.

6 Zgodnie z art. 65 ust. 1 kildeskatteloven (ustawy o opodatkowaniu u źródła), w każdej decyzji o wypłacie dywidendy przez spółkę będącą rezydentem w Danii należy przewidzieć, że określona w procentach część całkowitej wypłaconej kwoty zostanie, jeśli przepisy nie stanowią inaczej, potrącona u źródła. Stawka podatku u źródła została ustalona w wysokości 25% za 2000 r., a następnie wzrosła do 28% w latach 2001–2009.

7 Zgodnie z duńskim uregulowaniem stawka podatku u źródła zostaje obniżona do 15%, w przypadku gdy organy państwa rezydencji danego UCITS są zobowiązane do wymiany informacji z duńskimi organami na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, innej umowy międzynarodowej lub porozumienia administracyjnego o wzajemnej pomocy w sprawach podatkowych. Zgodnie z tym przepisem dla podatników będących rezydentami Unii Europejskiej opodatkowanie końcowe nie powinno praktycznie przekraczać 15%. Opodatkowanie może również zostać jeszcze obniżone w zależności od umów podatkowych zawartych pomiędzy Królestwem Danii i państwem rezydencji danego UCITS.

8 Ustawa o opodatkowaniu u źródła ma również zastosowanie do UCITS z siedzibą w Danii, które podlegają więc z założenia temu uregulowaniu dotyczącemu opodatkowania dywidend. Niemniej jednak z art. 65 ust. 8 owej ustawy wynika, że minister ds. podatków może ustanowić przepisy, zgodnie z którymi wypłaty dywidend na rzecz funduszy podlegających art. 16 C ligningslov (zwanych dalej „funduszami podlegającymi art. 16 C") są zwolnione z pobrania podatku u źródła.

9 Przy przyjmowaniu rozporządzenia w sprawie podatku u źródła minister ds. podatków skorzystał z tego uprawnienia w celu zwolnienia funduszy podlegających art. 16 C ze wszystkich podatków u źródła. Otóż zgodnie z art. 38 rozporządzenia w sprawie podatku u źródła każde UCITS może żądać wydania świadectwa uprawniającego do uzyskania zwolnienia oraz skorzystać ze zwolnienia z pobrania u źródła podatku od dywidend, pod warunkiem po pierwsze, że jest podmiotem objętym zakresem zastosowania art. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, a zatem jest rezydentem w Danii, oraz po drugie, że ma status funduszu podlegającego art. 16 C. UCITS będące rezydentem w Danii, które nie spełnia warunków określonych w art. 16 C ligningslov, nie jest zwolnione z opodatkowania dywidend u źródła.

10 Artykuł 16 C ligningslov definiuje, co należy rozumieć przez fundusze podlegające art. 16 C.

11 Otóż zgodnie z przepisami obowiązującymi do dnia 1 czerwca 2005 r. wstępnym warunkiem uznania za fundusz podlegający art. 16 C było to, aby dane UCITS dokonywało wypłaty minimalnej. Wypłata minimalna stanowi podstawę opodatkowania dochodów danego funduszu na poziomie posiadaczy jednostek uczestnictwa tego funduszu.

12 Przepisy dotyczące ustalenia wypłaty minimalnej zostały określone w art. 16 C ust. 2–6 ligningslov. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu wypłata minimalna stanowi sumę dochodów i kwot netto uzyskanych w danym roku obrachunkowym z odliczeniem poniesionych strat i kosztów. W art. 16 C ust. 3

ligningslov przewidziano, że ustalenie to obejmuje szereg źródeł dochodów wyszczególnionych w tym artykule, w szczególności dochody uzyskane z odsetek i akcji, zyski z tytułu wierzytelności i umów finansowych, czy też zyski kapitałowe ze zbycia akcji. Zgodnie z art. 16 C ust. 4 i 5 ligningslov fundusze podlegające art. 16 C mogą odliczać podlegające odliczeniu pod względem podatkowym straty oraz wydatki administracyjne.

13 Po przyjęciu ustawy nr 407 z dnia 1 czerwca 2005 r. i od tej daty nie jest już wymagane dokonywanie faktycznej wypłaty minimalnej na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa, aby móc korzystać ze statusu funduszy podlegających art. 16 C. Korzystanie z tego statusu jest jednak nadal uzależnione od tego, że dane UCITS ustala wysokość minimalnej wypłaty, opodatkowanej u posiadaczy jednostek uczestnictwa w drodze pobrania u źródła dokonywanego przez to przedsiębiorstwo.

Spory w postępowaniu głównym i pytanie prejudycjalne

14 Skarżącymi w postępowaniu głównym są UCITS w rozumieniu dyrektywy 85/611, mające siedziby, odpowiednio, w Zjednoczonym Królestwie oraz w Luksemburgu. Ich inwestycje w spółkach mających siedzibę w Danii stanowią inwestycje portfelowe i nie przekraczają 10% kapitału. Oferowane przez skarżących w postępowaniu głównym produkty są dostępne dla klientów mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Danii, ale nie są sprzedawane w sposób aktywny w tym państwie członkowskim. Podobnie skarżący w postępowaniu głównym nie złożyli wniosku przed duńskimi organami podatkowymi o możliwość korzystania ze statusu podatkowego funduszu podlegającego art. 16 C, ani nie dostosowali ich statusów do uregulowania mającego zastosowanie do takich funduszy od roku podatkowego 2005.

15 Skarżący w postępowaniu głównym złożyli przed sądem krajowym wnioski o zwrot podatku pobieranego u źródła od wypłaty dywidend spółek z siedzibą w Danii, które to dywidendy otrzymali w latach 2000–2009, podnosząc, że UCITS będące rezydentami w Danii mogą, w odróżnieniu od UCITS niebędących rezydentami w tym państwie członkowskim, skorzystać ze zwolnienia z podatku u źródła. Krajowe uregulowanie podatkowe przewiduje bowiem dwie przesłanki zastosowania zwolnienia, a mianowicie dane UCITS musi być rezydentem w Danii oraz musi wykazać i zadeklarować swoje dochody zgodnie z duńskimi przepisami prawa podatkowego. UCITS niebędące rezydentami nie mogą z natury spełnić pierwszej z tych przesłanek, a spełnienie drugiej przesłanki jest dla nich, jeśli nie niemożliwe, to szczególnie trudne, tym bardziej że nie ma dla nich żadnej ku temu zachęty, jako że ze względu na pierwszą przesłankę nie mogą one tak czy inaczej skorzystać ze zwolnienia z podatku u źródła.

16 Skarżący w postępowaniu głównym twierdzą więc, że nawet jeśli nie spełniają drugiej przesłanki dotyczącej obowiązku wykazania i zadeklarowania wypłaty minimalnej zgodnie z uregulowaniem prawa duńskiego, przysługuje im prawo do zwrotu podatku pobieranego u źródła.

17 Ministerstwo ds. podatków przyznało co prawda, że duński system skutkuje w pewnych przypadkach tym, że UCITS z siedzibą w Danii i UCITS z siedzibą w innym państwie członkowskim podlegają odmiennemu traktowaniu pod względem podatkowym w odniesieniu do dywidend otrzymanych od spółek z siedzibą w Danii. Niemniej jednak jest ono zdania, że ograniczenie to jest uzasadnione, po pierwsze, koniecznością zapewnienia spójności systemu podatkowego oraz, po drugie, koniecznością zapewnienia zrównoważonego rozdziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi.

18 W tym kontekście strony w sporach w postępowaniu głównym są zgodne co do tego, że ta różnica w traktowaniu pod względem podatkowym stanowi ograniczenie swobody przepływu, aczkolwiek skarżący w postępowaniu głównym twierdzą, że ograniczenie takie nie może zostać uzasadnione względami powołanymi przez ministerstwo ds. podatków i że w każdym razie uregulowanie prawa duńskiego wykracza poza to, co jest konieczne do zapewnienia opodatkowania w Danii.

19 W tych okolicznościach Østre Landsret (sąd apelacyjny regionu wschodniego, Dania) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy system podatkowy taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, w ramach którego zagraniczne UCITS objęte dyrektywą […] 85/611 […] są opodatkowane u źródła odnośnie do dywidend wypłacanych przez duńskie spółki, jest sprzeczny z art. 56 WE (obecnie art. 63 TFUE) o swobodnym przepływie kapitału, czy też z art. 49 WE (obecnie art. 56 TFUE) o swobodzie świadczenia usług, w sytuacji gdy UCITS stanowiące ich duńskie odpowiedniki mogą uzyskać zwolnienie z opodatkowania u źródła albo z tego względu, że rzeczywiście dokonują one wypłaty minimalnej na rzecz swych uczestników w zamian za pobranie podatku u źródła, albo ze względu na to, że dokonuje się teoretycznego obliczenia kwoty tej wypłaty minimalnej, w odniesieniu do której należy pobrać podatek u źródła na poziomie uczestników UCITS?”.

W sprawie wniosku o otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania

20 Po przedstawieniu opinii rzecznika generalnego skarżący w postępowaniu głównym pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 18 stycznia 2018 r. wnieśli o otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania na podstawie art. 83 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

21 Na poparcie wniosku skarżący w postępowaniu głównym podnieśli w istocie, że opinia rzecznika generalnego opiera się na mylnym zrozumieniu zakresu i charakteru wymogów przewidzianych w art. 16 C ligningslov. Ponadto odniesienie się przez rzecznika generalnego do okoliczności, że niektóre UCITS, które nie są rezydentami Królestwa Danii, dokonywały wypłat minimalnych, jest błędne co do faktów, a okoliczności dotyczące takich UCITS nie są przedmiotem analizy przed Trybunałem.

22 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 252 akapit drugi TFUE rzecznik generalny publicznie przedstawia, przy zachowaniu całkowitej bezstronności i niezależności, uzasadnione opinie w sprawach, które zgodnie ze statutem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wymagają jego zaangażowania. Trybunał nie jest związany ani tą opinią, ani jej uzasadnieniem (wyrok z dnia 22 czerwca 2017 r., Federatie Nederlandse Vakvereniging i in., C-126/16, EU:C:2017:489, pkt 31 i przytoczone tam orzecznictwo).

23 Należy także przypomnieć, że w tym kontekście statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz regulamin postępowania przed Trybunałem nie dają zainteresowanym stronom możliwości przedkładania uwag w odpowiedzi na opinię przedstawioną przez rzecznika generalnego (wyrok z dnia 25 października 2017 r., Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo). Okoliczność, że jedna z zainteresowanych stron nie zgadza się z opinią rzecznika generalnego, bez względu na to, jakie kwestie poruszono w tej opinii, nie może zatem sama w sobie stanowić powodu uzasadniającego otwarcie ustnego etapu postępowania na nowo (wyroki: z dnia 25 października 2017 r., Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, pkt 24; a także z dnia 29 listopada 2017 r., King, C-214/16, EU:C:2017:914, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo).

24 Przedstawiając argumenty dotyczące zakresu i charakteru wymogów przewidzianych w art. 16 C ligningslov, skarżący w postępowaniu głównym starają się odpowiedzieć na opinię rzecznika generalnego, kwestionując opis uregulowania obowiązującego w Danii po zmianach dokonanych w 2005 r., jaki wynika z postanowienia odsyłającego, akt sprawy, jakimi dysponuje Trybunał, oraz z informacji udzielonych podczas rozprawy. Tymczasem z orzecznictwa przytoczonego w powyższym punkcie niniejszego wyroku wynika, że przedstawianie takich uwag nie jest przewidziane przez akty regulujące postępowanie przed Trybunałem.

25 Stosownie do art. 83 regulaminu postępowania Trybunał może jednak, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, postanowić o otwarciu ustnego etapu postępowania na nowo, w szczególności jeśli uzna, że okoliczności zawisłej przed nim sprawy nie są wystarczająco wyjaśnione, lub jeśli po zamknięciu ustnego etapu postępowania strona przedstawiła nowy fakt mogący mieć decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia Trybunału, lub też jeśli sprawa ma zostać rozstrzygnięta na podstawie argumentu, który nie był przedmiotem dyskusji między stronami lub podmiotami określonymi w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

26 W niniejszej sprawie Trybunał, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, stwierdził, że dysponuje wszystkimi elementami niezbędnymi do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedstawione przez sąd odsyłający oraz że zostały przed nim przedstawione wszystkie argumenty niezbędne do rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy, w szczególności, w zakresie możliwości ustalenia przez podmiot niebędący rezydentem Danii wypłaty minimalnej zgodnie z uregulowaniem prawa duńskiego i uznania tego podmiotu za fundusz podlegający art. 16 C.

27 W świetle powyższych rozważań nie zachodzi potrzeba otwarcia ustnego etapu postępowania na nowo.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

28 Poprzez pytanie prejudycjalne sąd odsyłający zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 56 i 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego dywidendy wypłacane przez spółkę będącą rezydentem tego państwa członkowskiego na rzecz UCITS niebędącego rezydentem podlegają podatkowi pobieranemu u źródła, podczas gdy dywidendy wypłacane na rzecz UCITS będącego rezydentem tego państwa członkowskiego są z tego podatku zwolnione, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to dokona wypłaty minimalnej na rzecz posiadaczy jego jednostek uczestnictwa lub ustali technicznie wypłatę minimalną i pobierze podatek od tej wypłaty minimalnej, rzeczywistej lub teoretycznej, obciążający posiadaczy jego jednostek uczestnictwa.

29 Jak wynika z dokonanego przez sąd odsyłający opisu uregulowania krajowego rozpatrywanego w postępowaniu głównym, aby móc skorzystać ze zwolnienia z podatku u źródła, UCITS musi, po pierwsze, być rezydentem w Danii i, po drugie, korzystać ze statusu funduszu podlegającego art. 16 C.

30 W celu uzyskania tego statusu UCITS musi spełnić przesłanki przewidziane w art. 16 C ligningslov oraz, w szczególności, zgodnie z uregulowaniem obowiązującym przed dniem 1 czerwca 2005 r., dokona wypłaty minimalnej i pobierze od tej wypłaty podatek u źródła obciążający posiadaczy jego jednostek uczestnictwa. Po tym dniu nie jest już wymagane dokonywanie faktycznej wypłaty minimalnej na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa, ale aby móc skorzystać z rzeczonego statusu, dane UCITS musi ustalić wypłatę minimalną, opodatkowaną u posiadaczy jego jednostek uczestnictwa w drodze pobrania u źródła dokonywanego przez to przedsiębiorstwo. UCITS będące rezydentami w Danii, które nie otrzymały statusu funduszy podlegających art. 16 C, podlegają podatkowi u źródła od dywidend wypłacanych przez spółki będące rezydentami w tym państwie członkowskim.

31 Z akt sprawy wynika, że – co też nie zostało zakwestionowane przed Trybunałem – podczas rozpatrywanego w postępowaniu głównym okresu jedynie UCITS będące rezydentami w Danii mogą korzystać ze zwolnienia z podatku pobieranego u źródła. Z wyjaśnień rządu duńskiego i stron w postępowaniu głównym wynika, iż o ile UCITS, który nie jest rezydentem w Danii, może co do zasady spełnić przesłanki przewidziane w art. 16 C ligningslov, o tyle nie może ono – ze względu na jego status podmiotu niebędącego rezydentem w tym państwie członkowskim – skorzystać ze zwolnienia z podatku u źródła od dywidend wypłacanych przez spółki będące rezydentami.

W przedmiocie swobody, której dotyczy niniejsza sprawa

32 Ze względu na to, że pytanie prejudycjalne zostało przedłożone w odniesieniu do zarówno art. 56 TFUE, jak i art. 63 TFUE, należy ustalić najpierw, czy i, w razie potrzeby, w jakim zakresie uregulowanie krajowe takie jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym może wpłynąć na wykonywanie swobody świadczenia usług i na swobodny przepływ kapitału.

33 W tym zakresie z utrwalonego orzecznictwa wynika, że należy wziąć pod uwagę przedmiot spornych przepisów prawa (wyroki: z dnia 13 listopada 2012 r., Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo; a także z dnia 5 lutego 2014 r., Hervis Sport- és Divatkereskedelmi, C-385/12, EU:C:2014:47, pkt 21 i przytoczone tam orzecznictwo).

34 Spory w postępowaniu głównym dotyczą wniosku o zwrot podatku pobieranego u źródła od dywidend wypłaconych skarżącym w postępowaniu głównym przez spółki z siedzibą w Danii w latach 2000–2009 i zgodności z prawem Unii uregulowania krajowego, które zastrzega możliwość skorzystania ze zwolnienia z takiego podatku u źródła wyłącznie dla UCITS będących rezydentami w Danii, które spełniają przesłanki przewidziane w art. 16 C ligningslov.

35 Rozpatrywane w postępowaniu głównym uregulowanie krajowe dotyczy zatem traktowania pod względem podatkowym dywidend otrzymanych przez UCITS.

36 W konsekwencji należy stwierdzić, że rozpatrywana w postępowaniu głównym sytuacja jest objęta zakresem swobodnego przepływu kapitału.

37 Ponadto, nawet jeśli rozpatrywane w postępowaniu głównym przepisy prawa zakazują, utrudniają lub czynią mniej atrakcyjną działalność UCITS z siedzibą w państwie członkowskim innym niż Królestwo Danii, gdzie świadczy ono zgodnie z prawem usługi podobne, takie skutki są nieuniknioną konsekwencją traktowania pod względem podatkowym dywidend wypłaconych na rzecz tego UCITS niebędącego rezydentem w Danii i nie usprawiedliwiają odrębnej analizy w świetle swobody świadczenia usług (zob. podobnie wyrok z dnia 17 września 2009 r., Glaxo Wellcome, C-182/08, EU:C:2009:559, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo). Swoboda ta wydaje się bowiem mieć tutaj charakter drugorzędny w stosunku do swobodnego przepływu kapitału i może być z nim połączona [wyrok z dnia 26 maja 2016 r., NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, pkt 41].

38 Ponadto ze wskazań sądu odsyłającego wynika, że inwestycje skarżących w postępowaniu głównym w Danii stanowią inwestycje portfelowe i nigdy nie przekroczyły wartości 10% kapitału spółki z siedzibą w Danii, oraz bezsporne jest, że swoboda przedsiębiorczości nie jest objęta pytaniem prejudycjalnym.

39 W konsekwencji odpowiedzi na pytanie prejudycjalne należy udzielić w świetle art. 63 TFUE.

W przedmiocie istnienia ograniczenia swobodnego przepływu kapitału

40 Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że do zakazanych przez art. 63 ust. 1 TFUE środków zaliczają się, jako ograniczenia w przepływie kapitału, środki, które mogą zniechęcać osoby niebędące rezydentami do dokonywania inwestycji w danym państwie członkowskim lub które mogą zniechęcać osoby będące rezydentami tego państwa członkowskiego do dokonywania inwestycji w innych państwach (wyrok z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 15 i przytoczone tam orzecznictwo).

41 W niniejszej sprawie na mocy rozpatrywanego w postępowaniu głównym uregulowania UCITS będące rezydentami w Danii i UCITS będące rezydentami w innym państwie członkowskim podlegają, w odniesieniu do dywidend im wypłaconych przez spółki będące rezydentami w Danii, odmiennemu traktowaniu.

42 Dywidendy wypłacone przez spółki będące rezydentami w Danii na rzecz UCITS niebędących rezydentami podlegają bowiem podatkowi pobieranemu u źródła. Natomiast UCITS będące rezydentami w Danii mogą korzystać ze zwolnienia z podatku pobieranego u źródła od tych dywidend pod warunkiem spełnienia przesłanek z art. 16 C ligningslov.

43 Przewidując pobranie podatku u źródła od dywidend wypłaconych na rzecz UCITS niebędących rezydentami i zastrzegając możliwość skorzystania ze zwolnienia z takiego podatku u źródła wyłącznie dla UCITS będących rezydentami, rozpatrywane w postępowaniu głównym uregulowanie krajowe wprowadza niekorzystne traktowanie dywidend wypłacanych na rzecz UCITS niebędących rezydentami.

44 Takie niekorzystne traktowanie może zniechęcać, z jednej strony, UCITS niebędące rezydentami do inwestowania w spółki z siedzibą w Danii, a z drugiej strony inwestorów będących rezydentami w Danii do nabywania jednostek uczestnictwa w takich podmiotach (wyrok z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 17).

45 W konsekwencji rozpatrywane w postępowaniu głównym uregulowanie krajowe stanowi ograniczenie swobodnego przepływu kapitału, co do zasady, zakazane przez art. 63 TFUE.

W przedmiocie istnienia uzasadnienia

46 Zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE art. 63 TFUE nie narusza jednak prawa państw członkowskich do stosowania odpowiednich przepisów ich prawa podatkowego traktujących odmiennie podatników, którzy nie znajdują się w takiej samej sytuacji ze względu na miejsce zamieszkania lub siedziby, bądź inwestowania kapitału.

47 To postanowienie, jako stanowiące odstępstwo od podstawowej zasady swobodnego przepływu kapitału, musi być przedmiotem ścisłej wykładni. Dlatego też nie można go interpretować w ten sposób, że wszelkie przepisy podatkowe przewidujące odmienne traktowanie podatników ze względu na miejsce ich zamieszkania lub siedziby, lub państwo inwestowania ich kapitału są automatycznie zgodne z traktatem FUE. Odstępstwo przewidziane w art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE samo jest bowiem ograniczone przez art. 65 ust. 3 TFUE, zgodnie z którym przepisy krajowe określone w art. 65 ust. 1 TFUE „nie powinny stanowić arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w swobodnym przepływie kapitału i płatności w rozumieniu art. 63 [TFUE]” (wyrok z dnia 10 kwietnia 2014 r., Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, pkt 55, 56 i przytoczone tam orzecznictwo).

48 Odmienne traktowanie, jakie dopuszcza art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE, należy więc odróżniać od dyskryminacji zakazanej przez art. 65 ust. 3 TFUE. Z orzecznictwa Trybunału wynika jednak, że krajowe przepisy podatkowe takie jak będące przedmiotem postępowania głównego można uznać za zgodne z postanowieniami traktatu dotyczącymi swobodnego przepływu kapitału, pod warunkiem że przewidziane przez nie odmienne traktowanie dotyczy sytuacji, które nie są obiektywnie porównywalne, lub że jest ono uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego (wyrok z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).

49 W konsekwencji należy zbadać, czy zastrzeżenie możliwości skorzystania ze zwolnienia z podatku pobieranego u źródła dla UCITS będących rezydentami w Danii jest uzasadnione obiektywnie istniejącą różnicą sytuacji pomiędzy UCITS będącymi rezydentami w Danii i UCITS niebędącymi rezydentami.

50 W tym względzie z orzecznictwa Trybunału wynika, po pierwsze, że istnienie porównywalnego charakteru sytuacji transgranicznej i sytuacji wewnętrznej lub jego brak należy badać z uwzględnieniem celu realizowanego przez rozpatrywane przepisy krajowe, a także przedmiotu i treści tych przepisów (wyrok z dnia 2 czerwca 2016 r., Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

51 Po drugie, przy ocenie, czy wynikająca z rozpatrywanych przepisów prawnych różnica w traktowaniu odzwierciedla obiektywnie istniejącą różnicę sytuacji, należy brać pod uwagę tylko ustanowione w tych przepisach właściwe kryteria rozróżniające (wyroki: z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 28; a także z dnia 2 czerwca 2016 r., Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, pkt 49).

52 Jak wynika z uwag rządu duńskiego, rozpatrywane w postępowaniu głównym uregulowanie ma na celu, po pierwsze, zapewnienie równości obciążeń podatkowych spoczywających na podmiotach inwestujących w spółki z siedzibą w Danii za pośrednictwem UCITS i tych spoczywających na podmiotach bezpośrednio inwestujących w spółki z siedzibą w Danii. Uregulowanie to zapobiega w ten sposób podwójnemu opodatkowaniu w wymiarze ekonomicznym, do którego doszłoby, gdyby dywidendy były opodatkowane na poziomie danego UCITS i na poziomie posiadaczy jego jednostek uczestnictwa. Po drugie, wskazane uregulowanie zmierza do zapewnienia tego, aby dywidendy wypłacone przez spółki z siedzibą w Danii nie pozostały poza władztwem podatkowym Królestwa Danii z powodu ich zwolnienia na poziomie UCITS i aby rzeczywiście raz zostały poddane temu władztwu podatkowemu.

53 Co się tyczy pierwszego celu wskazanego przez rząd duński, z orzecznictwa Trybunału wynika, że w odniesieniu do środków przewidzianych przez państwo członkowskie w celu zapobiegania opodatkowaniu kaskadowemu bądź podwójnemu opodatkowaniu w wymiarze ekonomicznym zysków wypłacanych przez spółkę będącą rezydentem, lub w celu zmniejszania tego rodzaju opodatkowań, spółki otrzymujące te zyski będące rezydentami niekoniecznie znajdują się w sytuacji porównywalnej z sytuacją spółek otrzymujących zyski, które są rezydentami innego państwa członkowskiego (wyrok z dnia 25 października 2012 r., Komisja/Belgia, C-387/11, EU:C:2012:670, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

54 Jednakże od chwili, gdy państwo członkowskie obciąża, jednostronnie bądź w drodze umowy, podatkiem dochodowym nie tylko spółki będące rezydentami, ale także spółki niebędące rezydentami, w odniesieniu do dywidend, które otrzymują one od spółki będącej rezydentem, sytuacja wskazanych spółek niebędących rezydentami upodabnia się do sytuacji spółek będących rezydentami (zob. podobnie wyrok z dnia 25 października 2012 r., Komisja/Belgia, C-387/11, EU:C:2012:670, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo).

55 Samo bowiem wykonywanie kompetencji podatkowych przez dane państwo, niezależnie od opodatkowania w innym państwie członkowskim, może wywołać ryzyko opodatkowania kaskadowego lub podwójnego opodatkowania w wymiarze ekonomicznym. W takim wypadku, aby spółki otrzymujące dywidendy niebędące rezydentami nie spotykały się z ograniczaniem w swobodnym przepływie kapitału, co do zasady zakazanym przez art. 63 TFUE, państwo siedziby spółki dokonującej wypłaty musi zapewnić, by w ramach przewidzianych w prawie krajowym rozwiązań mających na celu zapobieganie opodatkowaniu kaskadowemu bądź podwójnemu opodatkowaniu w wymiarze ekonomicznym albo zmniejszanie tego rodzaju opodatkowań spółki niebędące rezydentami podlegały

takiemu samemu traktowaniu jak spółki będące rezydentami (zob. podobnie wyrok z dnia 25 października 2012 r., Komisja/Belgia, C-387/11, EU:C:2012:670, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo).

56 Skoro Królestwo Danii postanowiło wykonywać swoją kompetencję podatkową wobec zysków uzyskiwanych przez UCITS niebędące rezydentami, UCITS te znajdują się w konsekwencji w sytuacji porównywalnej z sytuacją UCITS będących rezydentami w odniesieniu do ryzyka podwójnego opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółki będące rezydentami w Danii (wyroki: z dnia 20 października 2011 r., Komisja/Niemcy, C-284/09, EU:C:2011:670, pkt 58; a także z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 42).

57 Drugi cel przedstawiony przez rząd duński polega zasadniczo na dążeniu, aby nie rezygnować z wszelkiego opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółki będące rezydentami w Danii, lecz aby przenieść ich opodatkowanie na poziom posiadaczy jednostek uczestnictwa UCITS. Cel ów jest realizowany poprzez ustanowienie, że w celu korzystania ze statusu funduszu podlegającego art. 16 C, a w konsekwencji zwolnienia z podatku u źródła, UCITS będące rezydentami w Danii muszą pobrać podatek u źródła od posiadaczy ich jednostek uczestnictwa w odniesieniu do wypłaty minimalnej, która została im faktycznie wypłacona lub, począwszy od zmian dokonanych w 2005 r., w odniesieniu do wypłaty minimalnej ustalonej zgodnie z art. 16 C ligningslov.

58 Królestwo Danii nie może natomiast nałożyć na UCITS niebędące rezydentem takiego obowiązku pobrania od dywidend, które rzeczony UCITS wypłaca, podatku u źródła na rzecz tego państwa członkowskiego. Takie UCITS jest objęte władztwem podatkowym Królestwa Danii jedynie w zakresie dywidend otrzymanych i których źródło znajduje się w tym państwie członkowskim, a nie, co do zasady, w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez to przedsiębiorstwo.

59 Niemniej jednak, biorąc pod uwagę cel, przedmiot i treść uregulowania rozpatrywanego w postępowaniu głównym, rozróżnienie to, które zresztą odzwierciedla różnicę pomiędzy podmiotem będącym rezydentem w Danii a podmiotem niebędącym rezydentem, nie należy uznawać za decydujące.

60 Otóż, skoro celem rozpatrywanego w postępowaniu głównym uregulowania jest przeniesienie opodatkowania z poziomu spółki inwestycyjnej na opodatkowanie na poziomie akcjonariusza tej spółki, to za decydujące należy uznać, co do zasady, przesłanki materialne władztwa podatkowego na dochodach akcjonariuszy, a nie wykorzystywany sposób opodatkowania.

61 UCITS niebędące rezydentem może zaś mieć posiadaczy jednostek uczestnictwa, których rezydencja do celów podatkowych znajduje się w Danii i których dochody podlegają władztwu podatkowemu tego państwa członkowskiego. Z tego punktu widzenia UCITS niebędące rezydentem znajduje się w sytuacji obiektywnie porównywalnej z sytuacją UCITS będącego rezydentem w Danii.

62 Co prawda Królestwo Danii nie może opodatkować posiadaczy jednostek uczestnictwa niebędących rezydentami w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez UCITS niebędące rezydentami. Niemniej jednak niemożliwość taka jest zgodna z logiką przeniesienia opodatkowania z poziomu spółki inwestycyjnej na akcjonariusza.

63 W takiej sytuacji należy stwierdzić, że zastrzeżenie możliwości skorzystania ze zwolnienia z podatku pobieranego u źródła wyłącznie dla UCITS będących rezydentami nie jest uzasadnione obiektywnie istniejącą różnicą sytuacji pomiędzy tymi UCITS a UCITS będącymi rezydentami w państwie członkowskim innym niż Królestwo Danii.

64 Tymczasem tego rodzaju ograniczenie można dopuścić jedynie wtedy, gdy jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, gdy jest ono odpowiednie dla zagwarantowania realizacji zamierzonego przez nie celu i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia (wyrok z dnia 24 listopada 2016 r., SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, pkt 56).

65 Rządy, które przedstawiły uwagi przed Trybunałem, uważają, że rozpatrywane w postępowaniu głównym ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału jest uzasadnione koniecznością zachowania spójności duńskiego systemu podatkowego. Rządy duński i niderlandzki stwierdzają również, że ograniczenie to jest uzasadnione koniecznością zapewnienia zrównoważonego rozdziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi.

66 W pierwszej kolejności należy zbadać, czy zastrzeżenie przez państwo członkowskie możliwości skorzystania ze zwolnienia podatku u źródła od dywidend wypłaconych przez spółki będące rezydentami wyłącznie dla UCITS będących rezydentami może być uzasadnione koniecznością zapewnienia zrównoważonego rozdziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi.

67 Rządy duński i niderlandzki podnoszą w tym względzie, że zobowiązanie Królestwa Danii do przyznania zwolnienia z podatku u źródła od dywidend wypłacanych na rzecz UCITS niebędących rezydentami, bez możliwości pobrania przez nie podatku przy wypłacie dywidend posiadaczom jednostek uczestnictwa, zmusiłoby państwo źródła tych dywidend do niewykonywania jego kompetencji podatkowej w odniesieniu do dochodów osiągniętych na jego terytorium.

68 Zdaniem tych rządów pobranie podatku od dywidend i wykluczenie UCITS niebędących rezydentami z możliwości skorzystania z rozpatrywanego w postępowaniu głównym zwolnienia pozwoliłoby na zapewnienie zrównoważonego rozdziału władztwa podatkowego i nie wykroczyłoby poza to, co jest niezbędne, jako że Królestwo Danii pobiera nie więcej niż raz podatek od dywidend wypłacanych na rzecz UCITS niebędących rezydentami, a przeniesienie opodatkowania na wypłatę dokonywaną przez te przedsiębiorstwa jest niemożliwe.

69 W tym zakresie należy przypomnieć, że zachowanie rozdziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi rzeczywiście może stanowić nadrzędny wzgląd interesu ogólnego pozwalający uzasadnić ograniczenie wykonywania swobody przepływu w Unii Europejskiej (wyrok z dnia 12 grudnia 2013 r., Imfeld i Garcet, C-303/12, EU:C:2013:822, pkt 68 i przytoczone tam orzecznictwo).

70 Uzasadnienia takie można dopuścić w szczególności wtedy, gdy dany system służy zapobieganiu zachowaniom, które mogłyby zagrażać prawu państwa członkowskiego do wykonywania przysługującej mu kompetencji podatkowej względem działalności wykonywanej na jego terytorium (wyrok z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).

71 Niemniej jednak Trybunał orzekł już, że gdy państwo członkowskie, tak jak w rozpatrywanej w postępowaniu głównym sytuacji, zrezygnowało z opodatkowania UCITS będących rezydentami pobierających dywidendy od spółek krajowych, nie może ono powoływać się na konieczność zapewnienia zrównoważonego rozdziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi w celu uzasadnienia opodatkowania UCITS niebędących rezydentami pobierających takie dochody (wyrok z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

72 Ponadto dywidendy wypłacane przez spółki będące rezydentami w Danii na rzecz UCITS niebędących rezydentami były już przedmiotem opodatkowania w Królestwie Danii z tytułu zysków spółki wypłacającej.

73 Okoliczność, że opodatkowanie dywidend jest przeniesione na poziom akcjonariuszy UCITS będących rezydentami, nie może uzasadniać rozpatrywanego w postępowaniu głównym ograniczenia.

74 Otóż po pierwsze, jak wskazano w pkt 61 niniejszego wyroku, Królestwo Danii posiada władztwo podatkowe nad będącymi rezydentami posiadaczami jednostek uczestnictwa UCITS niebędących rezydentami.

75 Po drugie, pobranie przez państwo członkowskie podatku u źródła od dywidend wypłacanych na rzecz UCITS niebędących rezydentami, ze względu na niemożliwość pobrania podatku od całości wypłaty dokonanej przez te przedsiębiorstwa, nie prowadzi do zapobieżenia zachowaniom, które mogłyby zagrażać prawu państwa członkowskiego do wykonywania przysługującej mu kompetencji podatkowej względem działalności wykonywanej na jego terytorium, lecz, przeciwnie, do zrekompensowania braku władztwa podatkowego wynikającego ze zrównoważonego rozdziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi.

76 Konieczność zachowania takiego rozdziału nie może zatem zostać podniesiona w celu uzasadnienia rozpatrywanego w postępowaniu głównym ograniczenia w swobodnym przepływie kapitału.

77 W drugiej kolejności należy zbadać, czy – jak podnoszą rządy, które przedstawiły swoje uwagi przed Trybunałem – ograniczenie wynikające z zastosowania rozpatrywanego w postępowaniu głównym uregulowania krajowego może zostać uzasadnione koniecznością zachowania spójności duńskiego systemu podatkowego.

78 Zdaniem tych rządów istnieje bowiem bezpośredni związek pomiędzy zwolnieniem z podatku u źródła w odniesieniu do dywidend wypłaconych na rzecz UCITS będących rezydentami a spoczywającym na tych UCITS obowiązkiem pobrania podatku u źródła od dywidend, jaki wypłaciły posiadaczom ich jednostek uczestnictwa.

79 W tym względzie należy przypomnieć, że Trybunał orzekł już, że konieczność zachowania spójności systemu podatkowego może uzasadniać uregulowania skutkujące ograniczeniem podstawowych swobód (wyrok z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo).

80 Niemniej jednak skuteczność argumentu opartego na takim uzasadnieniu wymaga zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wykazania bezpośredniego związku pomiędzy daną korzyścią podatkową a wyrównaniem tej korzyści przez określone obciążenie podatkowe, przy czym bezpośredni charakter tego związku należy oceniać z punktu widzenia celu spornego uregulowania (wyrok z dnia 10 maja 2012 r., Santander Asset Management SGIIC i in., od C-338/11 do C-347/11, EU:C:2012:286, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo).

81 W tym względzie, jak zauważono w pkt 29–31 niniejszego wyroku, UCITS mogą korzystać ze zwolnienia z podatku u źródła od dywidend wypłacanych przez spółkę będącą rezydentem w Danii pod warunkami, jakie muszą być spełnione łącznie, że dane UCITS samo jest rezydentem w Danii oraz że dokona wypłaty minimalnej lub ustali wypłatę minimalną, od której potrąca się podatek u źródła.

82 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 72 opinii, rozpatrywane w postępowaniu głównym uregulowanie krajowe uzależnia zwolnienie UCITS będących rezydentami z podatku u źródła od warunku dokonania minimalnej wypłaty, faktycznej lub teoretycznej, na rzecz posiadaczy ich jednostek uczestnictwa, którzy są zobowiązani zapłacić zaliczkę, potrącaną w ich imieniu przez te przedsiębiorstwa. Przyznana w ten sposób UCITS będącym rezydentami w Danii korzyść, w postaci zwolnienia z podatku u źródła, jest co do zasady wyrównywana opodatkowaniem dywidend, podlegających redystrybucji przez te przedsiębiorstwa, u posiadaczy jednostek uczestnictwa w tych ostatnich.

83 Należy również zbadać, czy zastrzeżenie wyłącznie dla UCITS będących rezydentami w Danii możliwości skorzystania ze zwolnienia z podatku u źródła nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla zagwarantowania spójności systemu podatkowego rozpatrywanego w postępowaniu głównym.

84 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 80 opinii, wewnętrzna spójność systemu podatkowego rozpatrywanego w postępowaniu głównym mogłaby zostać utrzymana, gdyby UCITS będące rezydentami państwa członkowskiego innego niż Królestwo Danii, które spełnią przesłanki z art. 16 C ligningslov, mogły korzystać ze zwolnienia z podatku u źródła, z zastrzeżeniem, że organy podatkowe tego państwa członkowskiego w pełnej współpracy z tymi przedsiębiorstwami zapewnią, iż przedsiębiorstwa te zapłacą podatek równoważny podatkowi, który mają zapłacić fundusze podlegające art. 16 C będące rezydentami w Danii jako zaliczkę, od minimalnej wypłaty obliczonej zgodnie z tym przepisem. Umożliwienie takim UCITS korzystania z tego zwolnienia, pod tymi warunkami, stanowiłoby środek mniej restrykcyjny niż obecny system.

85 Ponadto odmowa przyznania UCITS będącym rezydentami w państwie członkowskim innym niż Królestwo Danii, które spełnią przesłanki z art. 16 C ligningslov, możliwości skorzystania ze zwolnienia z podatku u źródła prowadzi do kaskadowego opodatkowania dywidend wypłacanych na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa będących rezydentami w Danii, co jest właśnie sprzeczne z celem, do którego dąży uregulowanie krajowe.

86 W konsekwencji należy uznać, że ograniczenie wynikające z zastosowania rozpatrywanego w postępowaniu głównym uregulowania podatkowego nie jest uzasadnione koniecznością zapewnienia spójności systemu podatkowego.

87 W świetle powyższych uwag na przedłożone pytanie należy odpowiedzieć, że art. 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego dywidendy wypłacane przez spółkę będącą rezydentem tego państwa członkowskiego na rzecz UCITS niebędącego rezydentem podlegają podatkowi pobieranemu u źródła, podczas gdy dywidendy wypłacane na rzecz UCITS będącego rezydentem tego państwa członkowskiego są z tego podatku zwolnione, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to dokona wypłaty minimalnej na rzecz posiadaczy swoich jednostek uczestnictwa lub ustali technicznie wypłatę minimalną i pobierze podatek od tej wypłaty minimalnej, rzeczywistej lub teoretycznej, obciążający posiadaczy jego jednostek uczestnictwa.

W przedmiocie kosztów

88 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego dywidendy wypłacane przez spółkę będącą rezydentem tego państwa członkowskiego na rzecz przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) niebędącego rezydentem podlegają podatkowi pobieranemu u źródła, podczas gdy dywidendy wypłacane na rzecz UCITS będącego rezydentem tego państwa członkowskiego są z tego podatku zwolnione, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to dokona wypłaty minimalnej na rzecz posiadaczy swoich jednostek uczestnictwa lub ustali technicznie wypłatę minimalną i pobierze podatek od tej wypłaty minimalnej, rzeczywistej lub teoretycznej, obciążający posiadaczy jego jednostek uczestnictwa.

Podpisy